

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמועון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

נוטה להכנס למצב של תסכול ויאוש, וע"ז גם כן רבינו ז"ל מכריז בקול גדול "אין יאוש בעולם כלל", ויש ענין שנתהפך הכל לטובה, געוואלד! זייט איך ניט מיאש, ודע שהאדם צריך לעבור על גשר צר מאד, והעיקר לא להתפחד כלל. וזה בחי' "איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל". שמקרה כזה הוא מקרה קלאסי של צער ועגמת נפש עד עומק נשמתו, באופן שאי אפשר לתאר כלל, בין אם אדם צעיר מאד שבגדה בו אשתו ע"י ילדות וקלות ראש, בין אם הוא אדם מבוגר בעל משפחה אבא לילדים ואשת נעוריו וכו' בוגדת בו, בודאי שהאדם הזה, וכל כיוצ"ב, מתוסכל מאד ומיאוש, ולא מעט עסוק בשאלה למה זה קרה לי דייקא, והביונות וכו' וע"ז קרמיו לן קרא שיתחזק, כי יש ענין שנתהפך הכל לטוב ואין שום יאוש בעולם, וזהו איש איש ר"ת אין שום יאוש, אין שום יאוש.

בכרכת התורה וכמו"ם
שמועון יוסף הכהן ויוזפלד

התיקון הכללי

אויבי יאמרו "רע" לי (תהלים מא, ח).

כי היצר הרע והס"א וחילולתיו, וכן השונאים ומתנגדים אומרים "רע" יהא לך בסופך, והנך הולך בדרך הרעים כי הם מהפכים הקערה על פיה, ואולי בתר איפכא.

מתי ימות ואבד שמו. כדרך השונא בתכלית השנאה, המקלל את שונאו ומצפה שיעבור מן העולם, ועכ"פ רוצים שיאובד שמו, וכבודו ומעמדו וחשיבותו שיתכן שזה מה שמפריע להם בעיקר.

אויבי יאמרו "רע לי". ידוע שאחד הדברים החשובים לרפואת החולה הוא שיהי' לו מצב רוח טוב, ודבר זה עם שמחה - מסוגלים לרפאותו, ואילו ההיפך - ההיפך. ואלו הרשעים, מורידים לו המורל והמצב רוח, בדברים איתו ובסביבתו שהמצב רע ומר ואין לו תיקוה. מתי ימות ואבד שמו. ומחכים לרגע שימות. ויש לשאול מילא שמרשעותם רוצים

שימות, אבל מה להם עם אבידת שמו שכה מיחלים לה? אלא ששנאה הבאה מקנאה, שצי כולא ומכליא כולא. ולא רק את החיים לא מפרגנים, אלא ובעיקר שמו הטוב. ואין להם מנוחה כ"ז שהוא חי, או שמו הטוב חי בבחי' "דוד מלך ישראל חי וקיים".

(מתוך הספר "שי למורא" פרוש על תה"כ)

ירושלים עיה"ק תות"ב בב"א. יום ו' עש"ק לסדר נשא לכבוד ... אחדשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.

"איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל" (במדבר ה, יב). רבינו הקדוש ז"ל צעק והכריז בקול גדול "אין שום יאוש בעולם כלל" ("קוין יאוש גאר ניט פאר האנדין") ומשך מאד אלו התיבות, ואמרם בכח גדול ובעמקות נפלא ונורא מאד, כדי להורות ולרמוז לכל אחד לדורות, שלא יתייאש בשום אופן בעולם אפילו אם יעבור עליו מה,

ואיך שהוא, אפילו נפל למקום שנפל, רחמנא ליצלן, מאחר שמחזק עצמו במשהו, עדיין יש לו תקוה לשוב ולחזור אליו יתברך, עיין דבריו דבריו הנעימים, מים חיים אל נפש עייפה בלקוטי מוהר"ן תנינא סימן עח. ולא על חינום מתקרבים לרבינו הקדוש ז"ל דרי מעלה גאונים ות"ח

מופלגים וגם אנשים פשוטים וגם כאלו שהשאלו תחתיות הוא המקום שהי' מיועד להם אילולי התקרבו לרבינו ז"ל, ובפרט אלו אחרונים בשמעם דברים מפורשים מתחזקים ומחייין, היוצאים מפום קדוש עליון כרבינו ז"ל הם הם אשר הפיחו בהם תקוה ורוח חיים לחזור בתשובה שלימה ולהפך לאנשי מעלה. אבל דברי רבינו ז"ל נאמרו לא רק לענין תשובה מרוב עוונותיו, ופשעיו אלא גם מפחים תקוה לנפשות נכאבות ומצירות כל אחד לפי צרתו בעת ההיא, כי כל אחד בשעת הנסיון וההרפתקאות דערו עליה, הוא בנסיון קשה מבחינה נפשית ונכנס לעצבות ודכאון ומרירות ומרה שחורה ומחין דקטנות ויאוש וכאילו אבד תקותו ועי"ז יכול ח"ו להגיע לרפיון באמונה הקדושה וכו' ח"ו, נמצא שכל זה נוגע גם לנשמתו, ולפעמים ג"כ נוגע לגופו ממש, לא מיבעי אם מדובר מענין רפואי, אלא אפילו הדבר נוגע לענינים אחרים, מכיון שמצב רוחו בשפילות, ומסתלק שמחתו - גם גופו נחלה, כידוע מדברי רבינו ז"ל בכ"מ, וכנודע מהמציאות, שהשמחה - היא

רפואה גדולה לגוף, וההיפך להיפך. כי כשקורה ח"ו משהו לא סימפטי (או גרוע מזה) כגון הפסד גדול של ממון, או נזק, או דבר שנוגע לכלל, או מחלה לו או לקרוביו ואוהביו, או פיטורין מהעבודה או תשובת סירוב בשידוך שרצה, או עזיבת שידוך או גט, או לא מקבלים זרעו למוסד תורני שהוא מאד רצה, וראה כמתאים להם, או קרה מעשה פגע רעה וכיוצא בהם - האדם

ואוהבי עשיר רבים

כל הנפשות הטובות והמאובנים לממון. ולא לממון בלבד מתאונים ואוהבים אותו, אלא אפילו להאדם שיש לו הממון, דרך בני אדם למשך אליו ולאהב אותו, מחמת שיש לו ממון, כמו שאנו רואין בחוש, וכמו שכתוב (משלי י"ד): "ואוהבי עשיר רבים". וזה מחמת שהנפש באה במקום עליון, שהממון בא ומשתלשל ומתהנה משם. כי בודאי התחלת המקום שמשתלשל משם הממון, הוא בודאי בחינת קדשה ושפע קדש. ואחר-כך נתגשם למטה, בדרך השתלשלות, ונתהנה ממון. ועל כן הנפש תאבה לממון, מחמת שהנפש באה במקום שהממון בא משם. אך צריך לבלי להתאוות להממון, כמבאר כבר כמה פעמים גדל גנות תאות ממון, רק להתאוות ולאהב המקום שהממון בא ומשתלשל משם כנ"ל. וכבחינה זו, 'רבי מכבד עשירים', כמו שאמרו רבותינו, וזכרונם לברכה (ערוכין פ"ו). מחמת שיש להם ממון שהוא בא במקום גבוה כנ"ל.

(ליקו"מ סח)

רוח קנאה

רוחו של משיח נעשה רוח קנאה, והולך ומקנא בכל מקום שיש שם פגם נאוף. ואפילו במקום שאין שם נאוף גמור רק פגם בעלמא, הוא גם-כן מקנא על-ידי-זה, פי לגדל הקדשה והטהרה של בחינת משיח אינו יכול לסבל אפילו פגם בעלמא של נאוף והוא מקנא על זה, רחמנא לצלן.

(קיצור ליקוטי מוהר"ן לב אות ב)

שלימות היראה

"נר יהא דלוק", בחי' אש הנר, מכוון כנגד שלישי בפרקמטיא שהוא כנגד סדום שרצו לבטל המו"מ באמונה וע"כ נענשו באש כמ"ש (בראשית יט) וה' המטיר על סדום אש.

"שולחן יהא ערוך" זה בחי' כפרה הבאה ע"י צדקה כמ"ש חז"ל (ברכות נה.) כל זמן ביהמ"ק קיים מזבח מכפר על ישראל ועכשו שולחנו של אדם מכפר עליו, שזה בחי' היראה המביאה לידי אריכות ימים וכמ"ש (שם נד:) ג' דברים מאריכים ימיו ושנותיו של אדם וכו' המאריך על שולחנו ופירש"י שמתוך כך עניים באים ומתפרנסים: שהוא מכוון נגד השלישי שהוא כנגד שקלים שנאמר בו לכפר על נפשותיכם כמב"פ.

"מטה תהא מוצעת" מכוון כנגד שלישי נכסיו בקרקע בחי' אשה קרקע עולם המב"פ, שזה בחי' מיטה הנקראת פוריא ע"ש הפריה ורביה כמשחז"ל (שבת עו:) - נמצא שברבינו הק' היה שלימות היראה בג' קוים שע"י זכה לאריכות ימים שע"י העשירות דק שע"י ההתבוננות בשבילי אורייתא.

(מתוך הספר "יש מאין" על ליקו"מ)

הרוח קנאה של משיח

שורה על אנפי אורייתא על הספרים הקדושים שמגלגין הפנים של התורה. בבחינת 'רוח אלהים מרחפת על פני המים' הוא התורה. והנה על-ידי הרוח קנאה יוכל להתקלקל גם השלום שבין האיש והאשה הכשרים. כי הלא אף-על-פי-כן זווגם הוא בזה העולם. ועל כן בשביל זה הצדיקים הגדולים מעלימים ספריהם. ולפעמים שרפים אותם כדי שעל-ידי-זה ממילא יהיה נסתלק הרוח קנאה של משיח השורה על ספריהם. ועל-ידי-זה לא יתקלקל חס ושלום שלום האיש והאשה הכשרים. והנה הספר הוא בחינת שם ה' (כמו שכתוב בזה בראשית דף ל"ז): בחינת שמי שנכתב בקדשה. ואז נושאים קל-וחומר למעלה (המובא במסכת שבת דף קט"ז) ומה שמי שנכתב בקדשה (שהוא הספרים הקדושים) אמרה תורה: ימחה בשביל להטיל שלום בין איש לאשתו, ספרי הפינים שמשילים שנאה ותחרות בין ישראל לאביהם שבשמים. על אחת כמה וכמה שימחו ויאבדו ויעקרו מן העולם. נמצא שעל-ידי שנאבדו ספרים קדושים של צדיקים אמתיים בא טובה לעולם. שנאבדו ונעקרו על-ידי-זה גם ספרי מינים הרבה. ויכולים להתקרב להשם: תברך על-ידי-זה.

(קיצור ליקוטי מוהר"ן לב אות ד)

נשא את ראש

כל הבריאה בלה מראש ועד סוף, הכל היה בשביל שמו: תברך שהוא כבודו, כמאמר רבותינו ז"ל: כל מה שברא הקדוש-ברוך-הוא, לא ברא אלא לכבודו, שנאמר: "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וכו'"; פי השם תברך ברא הכל בגין דישתמוצעין ליה, הינו לדעת ולהכיר את שמו: תברך, פי בו תברך בעצמו לית מחשבה תפיסא בה כלל, ואי אפשר לדעת ממנו: תברך פי אם על-ידי שמו. ובאמת ה' אחד ושמו אחד, פי שמו הוא אחדותו, כמו שכתוב: "אני ה' הוא שמי", רק שאין אנו יכולין לתפס בדעתנו רק שמו: תברך לבד, שיש אדון ומנהיג ומושל: תברך, אבל עצמיותו אלקותו, לית מחשבה תפיסא בה כלל כנ"ל. אבל באמת הכל אחד, הוא ושמו: תברך, וכל העבודות שאנו עובדין אליו: תברך, וכל התפלות וברכות והודאות, הכל כדי לגלות שמו הקדוש: תברך, לגדל ולפרסם שמו בעולם, שהוא אחדותו ממש, וכד אנת תסתלק מניהו, אשתארו בלהו שמהן כגופא בלא נשמתא. ועל-כן אנו צריכין לכונן בכל עבודתנו לבעל הרצון לבד, אליו דיקא ולא למדותיו שהם שמותיו ולא באשר יכולין לטעות בפשיטות לשון קצת מהמקבלים שכתבו, שצריכין לכונן לשמו דיקא, ואין לנו אצל בעל הרצון וכו', פי הליולה לפרש בזה פנות המקבלים כפשוטו, ויש להם פונה מיוחדת בזה. וכן אמרו רבותינו ז"ל: "בכל קראנו אליו" אליו ולא למדותיו, הינו פי כל פונתנו אליו: תברך לבד, אשר צמצם את עצמו כביכול וקרא את עצמו בשמות אלו, ונתן לנו רשות לקרותו בהם, אף-על-פי שהוא מרום ונשא מהם; אף-על-פי-כן, כשאנו קוראים אותו בשמותיו: תברך אנו מכניין אליו לבדו, שהוא החיות של כל השמות, ועל-כן הם אחדותו כנ"ל. וזה בחינת "לבד בך נפיר שמך" (ישעיה כו) בך דיקא.

(ליקוטי הלכות הלכות ברכות השחר הלכה ג אות לד)

נסיעה

מאורגנת לאומן

עם הרב!

בין התאריכים יז - כ סיון

(26/5 - 29/5)

לפרטים והרשמה

יעקב תם

054 - 8496548

יריב בן מניה
חזרה בתשובה שלמה

בשעה באומאן שמע בביתו קול של הצועקים על הבית עלמין על קברי אבותם שדרכם לצעק ולהתפלל שם בקול מר כנהוג ופעם אחת שמע אשה אחת שהיתה צועקת שם על קבר אביה: אבי, אבי, בקול מר מאד ובתו תחיה היתה עומדת אצלו אז ענה ואמר לה: האשה הזאת צועקת ככונה היטב אבי אבי, אבל אביה אינו בכאן כלל ואמר אז שטוב בשבאים על קברי אבות לומר להמתים השוכנים סביב סביב לקבר אביהם ואמם וכיוצא שבאים אליו, לבקש מהם שיודיעו לו שבא בנם או בתם אליו כי בודאי לא כל המתים נסתלקים ממקום קבורתם למקום שנטרדים כי הרבה שרויים על קברם על כן טוב להודיעם כדי שהם יודיעו לאביהם וכו' ואמר אז: אבל אצל הצדיק אין צריכים לחשוש על זה שמא אינו שם כי מיתת הצדיק הוא רק כמו מי שיוצא מחדר לחדר אחר והמשיל אז לבתו על עצמו.

כמו שאני עתה בחדר זה ואחר כך אני יוצא מחדר זה ונכנס לחדר השני וסוגר הדלת אחרי אם אתה תבוא אצל הדלת ותצעק אבי אבי וכו' לא אשמע דבריה? בדברים האלה נשמע מפיו הקדוש כמה פעמים שרמו לכל אחד ואחד כמה גדולה המעלה של מי שזכה לבוא על קברו הקדוש והנורא כי בודאי ישמע דבריו ויעזר ויושיע לו בכל מה דאפשר. (שבתי הר"ן ושיחות הר"ן שיחות הר"ן אות קנו)

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

להערות והארות 7658704 - 052
לקבלת העלון השבועי למייל ערו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמות
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
תנצבה.

נתן וצ'רנה כלאוור ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל